

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΓΥΝΗ.

‘Ο ἀνὴρ εἶναι δυνατός· ἡ γυνὴ ὡραία. ‘Ο ἀνὴρ ἔχει τόλμην καὶ πεποίθησιν· ἡ γυνὴ δειλίαν καὶ μετριοφροσύνην. ‘Ο ἀνὴρ εἶναι μέγας, ὁπότεν ἐνεργῇ ἡ γυνή, ὁπότεν πάσχη. ‘Ο ἀνὴρ λάμπει εἰς τὰς συνελεύσεις· ἡ γυνὴ εἰς τὸν οἶκον. ‘Ο ἀνὴρ ὁμιλεῖ διὰ τὴν πληροφροῦν· ἡ γυνὴ διὰ τὴν πείθη καὶ τὴν ἡδύνην. ‘Ο ἀνὴρ ἔχει τραχεῖαν καρδίαν· ἡ γυνὴ μαλακὴν καὶ τρυφεράν. ‘Ο ἀνὴρ ἐμποδίζει τὴν ἀθλιότητά· ἡ γυνὴ τὴν ἀνακουφίζει. ‘Ο ἀνὴρ ἔχει ἐμπιστοσύνην· ἡ γυνὴ φιλοκαλίαν. ‘Ο ἀνὴρ ἔχει κρίσιν· ἡ γυνὴ εὐαισθησίαν. ‘Ο ἀνὴρ θέλει δικαιοσύνην· ἡ γυνὴ ἔλεος.

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Εἰς πολλὰ μέρη ἡ θάλασσα εἶναι κιτρίνη ἢ κοκκίνη· τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἄμμου, ἢ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Καθὼς παραδείγματος χάριν εἰς τὸν μικρὸν κόλπον τῆς Ἀφρικῆς, τὸν ὀνομαζόμενον Λογγόν, ἡ θάλασσα εἶναι ἐρυθρά, διότι ὁ πυθμὴν αὐτῆς εἶναι ἐρυθρότατος, καὶ κοκκινίζει τὰ ἐκεῖ νερά.

Ο ΜΕΘΥΣΟΣ.

‘Ο Ξενοφῶν ὁ Ἀθηναῖος ἔλεγεν, ὅτι οὐχὶ μόνον ὁ γέρων γίνεται παλὺμπαις, ἀλλὰ καὶ ὁ μαθυσμένος.

Ο ΖΩΝ ΚΑΚΩΣ.

Κάνεις δὲν ζῇ τόσον κακὰ, ὅσον ὁ λησμονῶν ὅτι ἔχει ν’ ἀποθάνῃ.

Η ΥΠΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ.

Γαλιλαῖος, ὁ βαθυνούστατος φιλόσοφος, ὅτε ἤρῳ τησεν αὐτὸν ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς Ὑπέρτατον Ὄν, ἀπεκρίθη, δεικνύων ἄχυρον ἐπὶ τοῦ σανιδώματος τῆς φυλακῆς του, ὅτι ἀπὸ τὴν κατασκευὴν ἐκείνου μόνον ἤθελε συμπεράνει ἀδιατάκτως τὴν ὑπαρξιν εἰδήμονος Δημιουργοῦ.

‘Η ἀγαθοποιία καὶ ἡ κακοποιία.

Ἐὰν ἀγαθοποιῇς μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος φεύγει, τὸ δὲ ἀγαθὸν μένει· ἐὰν κακοποιῇς μετὰ ἡδονῆς, ἡ μὲν ἡδονὴ φεύγει, τὸ δὲ κακὸν μένει. (Χρυσόστομος.)

— Δύσκολον νὰ ταπεινοφρονῇ ὁ πλούσιος·— ἀλλ’ ἀδύνατον νὰ σωφρονῇ ὁ ὑπερήφανος.

ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΙ ΦΙΛΟΙ.

Πολυτιμότεροι φίλοι εἶναι ὅσοι μᾶς ἐπιπλήττουν

παρ’ ὅσοι μᾶς κολακεύουν. Ὅστις θέλει νὰ προκόψῃ πρέπει νὰ ἔχῃ ἢ εἰλικρινεῖς φίλους ἢ αὐστηροὺς ἐχθρούς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Γέρων· εἰμὶ λευκόμαλλος καὶ ζῶ πρὸ τῶν αἰώνων,
Ὅταν τὸ πᾶν καταστραφῇ θά· ἀποθάνω μόνον.
Ὅ,τι δὲ οἱ σοφώτατοι τῆς γῆς θέν· κατέρθουσι,
τοῦτο ἐγὼ τὸ κατέρθω καὶ εἰς ἐμὲ θαρροῦσι.
Σὺ δ’ ὅστις καταγίνεσαι νὰ εὖρης ποῖος εἰμαι
θὰ κατέρθωσῃς δι’ ἐμοῦ τοῦτο· ἐμπρός σου κείμαι·
Πλὴν σπεῦσον καὶ παρέρχομαι, θὰ φύγω, σύλλαβέ με
Στρέψε τὸ βλέμμα γύρω σου καὶ φεύγοντα ἰδέ με.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πόσον στρατὸν εἶχον οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν λαμπράν των ἐποχὴν;
2. Εἶχεν ὁ Παῦλος πάντοτε τὸ χάρισμα τοῦ νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς ἢ οὐ;
3. Πόθεν τὸ γνωρίζομεν;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τιμὴ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἀθήνας δραχ. 1· διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς ἐπαρχίας 1,20 διὰ τὴν Τουρκίαν μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρ. τελῶν μέχρι τοῦ μέρους ὅπε προσορμίζεται ἀντιόλοιόν δραχ. 2.

Εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. 4.

— Ὅστις κάμῃ 5 συνδρομητάς καὶ ἀποστείλῃ τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων λαμβάνει ἓν φύλλον δωρεάν.

— Ὅστις κάμῃ 25 συνδρομητάς θέλει λαμβάνει δωρεάν ἐπὶ ἓν ἔτος τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, Ἐφημερίδα Οἰκογενειακὴν 17 ἡδὴ ἔτη ἐκδιδομένην ἐνταῦθα.

— Ὅστις κάμῃ 100 συνδρομητάς θέλει λάβει δωρεάν τὸ λεξικὸν τοῦ κ. Βουζαντίου.

— Οὐδὲν φύλλον ἀποστέλλεται εἰς οὐδένα ἄνευ προπληρωμῆς—ἀντὶ λοιπὸν νὰ γράφωσι ἐρωτῶντες πῶς νὰ στείλωσι τὴν συνδρομὴν των, κάλλιον θὰ ἦναι νὰ τὴν πέμπωσι ταχυδρομικῶς διὰ γραμματοσήμων οἱ θέλοντες τὸ φύλλον καὶ ἀφεύκτως τὸ λαμβάνουν.

— Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ ἐπιγράφωνται, «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, εἰς Ἀθήνας.»

— Ἐνεκεν τῆς συγχῆς ἀνατυπώσεως τῶν σωμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἡ τιμὴ ἐκάστου ἔτους ὀρίζεται διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς

Διὰ τὴν Τουρκίαν

δραχ. 1

» 1 50

— Οἱ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Σύρῃ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ὀφείλουσιν ὅταν πληρώσωσι νὰ λαμβάνωσιν ἐν-τυπον ἀπόδειξιν παρὰ τοῦ διανομέως φέρουσιν τὴν ὑπογραφήν τοῦ συντάκτου καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.»

— Συνδρομαὶ ἐν Ἀθήναις γίνονται ἐν τῷ Εὐαγγελικῷ Βιβλιοπωλείῳ ἐν ὁδῷ Ἐρμού πλησίον τοῦ χρυσοχοείου τοῦ κ. Στεφάνου.